

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617200483
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3617200483.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD., a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobcu: L., zastúpeného U., proti žalovanému: F., zastúpenému U., o zaplatenie 2.681,76 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 5C/4/2017-184 zo dňa 04. septembra 2018 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** proti žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.681,76 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.681,76 eur od 03.01.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že z priestupkového spisu č. p. E. vyplýva, že žalovaný ako účastník cestnej premávky dňa 24.04.2015 viedol bicykel po štátnej ceste v obci S., pričom prešiel s bicyklom do protismeru, kde narazil do ľavej bočnej časti oprotiidúceho vozidla značky C., ktoré viedol vodič P. O.. U cyklistu bolo zistené, že bicykel viedol pod vplyvom alkoholu. Za to bol uznaný vinným zo spáchania priestupku a bola mu uložená sankcia 200,- eur. Z poisťnej zmluvy o havarijnom poistení súd prvej inštancie zistil, že vozidlo C. T. bolo havarijne poistené u žalobcu. Z technického preukazu poškodeného vozidla vyplýva dátum prvej evidencie vozidla 04.07.2011.

Z fotodokumentácie predloženej žalobcom vyplýva, že vozidlo C. T. malo poškodené ľavé predné dvere, ľavý predný blatník, ľavé spätné zrkadlo, trojuholníkové sklo, stĺpik na ľavej strane. Podľa spisu o likvidácii poisťnej udalosti bol na poškodenom vozidle vymenený predný ľavý blatník, trojuholníkové sklo predné ľavé, ochranná lišta dverí predných ľavých, vonkajšie zrkadlo ľavé, nárazník - chránič stredný ľavý, nápis motora, tesnenie skla dverí predných ľavých, clona ľavého zrkadla, boli opravené predné ľavé dvere, výstuž B stĺpika ľavého, lakované boli A- stĺpik ľavý, blatník predný ľavý, po oprave boli lakované predné ľavé dvere, prah dverí po čiastočnej oprave a bočnica ľavá po oprave. Súčasťou spisu je aj kalkulácia opravy, z ktorej vyplýva, že celkové náklady na opravu vozidla boli 2.376,74 eur + 20 % DPH (474,35 eur), spolu 2.852,09 eur. Žalobca vyplatil poškodenému po odpočítaní amortizácie sumu 2.681,76 eur, o čom žalobca predložil výpis z účtu.

1.2 Právne súd prvej inštancie posúdil vec podľa ustanovení § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, ods. 3, § 443 a § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa ustanovení § 4 ods. 2 písm. c) a § 55 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nenamietal spôsobenie škody na vozidle C. T., namietal len výšku škody (vyhlásil, že uznáva len poškodenie ľavého spätného zrkadla), súd prvej inštancie skúmal správnosť určenia výšky škody žalobcom. K tomu súd uviedol, že z fotodokumentácie vykonanej políciou na mieste dopravnej nehody jasne vyplýva, že škoda sa

neobmedzila na ľavé spätné zrkadlo, keď jasne vidieť poškodenie ľavej prednej strany motorového vozidla po náraze riadidlami bicykla. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal dôvodnosť svojich námietok proti výške škody. Žalovaný navrhol vykonanie znaleckého posudku na rozsah a výšku uplatnenej škody a zaviazal sa zložiť zálohu na znalečné. Pojednávanie konané dňa 14.09.2017 bolo odročené na znalecké dokazovanie. Uznesením zo dňa 11.04.2018 súd vyzval žalovaného, aby zložil zálohu na vykonanie dôkazu, avšak žalovaný zálohu do konania pojednávania dňa 04.09.2018 nezložil. Súd preto tento dôkaz zamietol. Žalovaný nepredložil ani súkromný znalecký posudok. Súd poukázal aj na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 19.03.2008 sp. zn. III. ÚS 2221/07, podľa ktorého pokiaľ obnovenie pôvodného stavu nie je možné inak len za použitia nových náhradných dielov, nemožno prenášať povinnosť k úhrade nákladov na uvedenie vecí do pôvodného stavu na poškodeného, treba prihliadnuť na to, že v prípade havarovaného vozidla aj opraveného novými dielmi je jeho skutočná hodnota nižšia než pôvodná hodnota vozidla, pričom ono diskutabilné „zhodnotenie“ vozidla bolo poškodenému protiprávnym konaním nanútené.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolanie zdôvodnil tým, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Zdôraznil, že navrhoval znalecké dokazovanie na určenie skutočnej výšky škody na vozidle. Výška preddavku na znalečné, ktorá bola súdom prvej inštancie určená v uznesení z 11.04.2018 na sumu 1.000,- eur, bola podľa žalovaného absolútne neprimeraná aj vzhľadom na hodnotu sporu a nebolo v jeho možnostiach a schopnostiach takúto sumu uhradiť. Preto sa snažil sám zabezpečiť súkromný znalecký posudok, ktorý však v dovolenkovom období nebol schopný vypracovať žiadny dostupný znalec z príslušného odboru, pričom pojednávanie s vyhlásením rozsudku sa uskutočnilo dňa 04. septembra 2018 aj napriek tomu, že žalovaný žiadal o poskytnutie lehoty na vypracovanie súkromného znaleckého posudku. V tomto prípade boli podľa žalovaného porušené jeho základné ústavné práva, nakoľko nebolo z objektívnych príčin možné vypracovať znalecký posudok. Ďalej žalovaný v odvolaní uviedol, že na predmetnom motorovom vozidle nemohla vzniknúť škoda v sume 2.852,09 eur, v kalkulácii opravy sa nachádzajú položky, ktoré neboli poškodené v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, resp. došlo k výmene niektorých dielov aj napriek tomu, že bola plne postačujúca ich oprava. Konkrétne diely, ktoré podľa názoru žalovaného nebolo vôbec potrebné meniť, sú: pravé predné dvere - boli len veľmi slabo poškrabané; predný ľavý blatník - rovnako nebola potrebná jeho výmena, stačila len oprava, nakoľko nedošlo k jeho prasknutiu, ale len miernemu preliačeniu; trojuholníkové sklo - nebolo poškodené ani rozbité; v súvislosti s tým nebolo potrebné ani lakovanie v takom rozsahu, resp. nebolo potrebné absolútne; to isté sa týka aj prác, ktoré nebolo potrebné vykonať. Skutočná výška škody je podľa žalovaného nižšia aj z dôvodu zhodnotenia motorového vozidla jeho opravou, pričom táto skutočnosť nebola vôbec vzatá do úvahy. Dal do pozornosti odvolacieho súdu rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/292/2011-89 z 24. januára 2013, z obsahu ktorého vyplýva, že zamontovaním nových častí a súčiastok do vozidla pri oprave sa hodnota vozidla po oprave zvýšila, a preto je potrebné od čiastky vyjadrujúcej náklady na opravu vozidla odpočítať čiastku zodpovedajúcu zhodnoteniu vozidla jeho opravou oproti pôvodnému stavu, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 234/2007 z 30. júna 2008, podľa ktorého z hľadiska určenia výšky škody spôsobenej na motorovom vozidle treba vziať na zreteľ, že zachované a nepoškodené zvyšky vozidla majú objektívne vždy majetkovú hodnotu.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že neprimeranosť preddavku na znalecké dokazovanie žalovaný v priebehu konania nenamietal, pričom mal možnosť voči uzneseniu súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť zložiť preddavok, podať sťažnosť. Rovnako mal žalovaný možnosť predložiť súkromný znalecký posudok (prípadne odborné vyjadrenie) už odvtedy, ako mu bola doručená žaloba s výzvou na vyjadrenie sa. Na pojednávaní dňa 14.09.2017 samotný žalovaný navrhol vykonať dokazovanie na určenie skutočnej škody na vozidle a súčasne (po poučení súdu o povinnosti zložiť preddavok na dokazovanie) uviedol, že je ochotný zložiť zálohu na znalecké dokazovanie. Od uvedeného pojednávania do ďalšieho pojednávania, na ktorom bolo vo veci rozhodnuté, uplynul jeden rok, žalovaný mal teda dostatočný časový priestor na prípadné zabezpečenie relevantného dôkazu na preukázanie svojich. V rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/234/2007 išlo o posúdenie skutočnej škody so zohľadnením hodnoty použiteľných zvyškov vozidla po totálnej škode, čo nie je prípad obdobný posudzovanej veci. Žalobca naopak poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obdo 48/2012 z 28.03.2013, podľa ktorého poškodenie vozidla dopravou nehodou a následne vykonaná oprava použitím nových náhradných dielov vozidlo

nehodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje.

je vozidlo poškodené, sa vo

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Odvolací súd k tomu uvádza, že (tak ako to konštatoval samotný žalovaný v odvolaní) právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Pokiaľ žalovaný namietal nesprávne určenie výšky škody, základom tohto určenia je skutkové posúdenie veci (t. j. zistenie skutkového stavu).

6. V civilnom sporovom konaní (od účinnosti Civilného sporového poriadku) platí zásada, že strany sú povinné predkladať súdu dôkazy resp. návrhy na vykonanie dokazovania na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Súd sám bez návrhu dokazovanie nevykonáva. V preskúmvanej veci žalovaný síce čiastočne namietal výšku škody, neuviedol však, v akom rozsahu (v akej sume) nárok žalovaného uznáva. Žalobcom predložené dôkazy (najmä fotodokumentácia vozidla a spis o likvidácii poistnej udalosti) nasvedčovali pravdivosti žalobcových tvrdení o výške skutočnej škody. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení o nehospodárnosti opravy niektorých dielov navrhol vykonanie znaleckého dokazovania. Na tento účel bolo pojednávanie súdu prvej inštancie dňa 14.09.2017 odročené a súd uznesením z 11.04.2018 v súlade s ustanovením § 253 ods. 1 CSP uložil žalovanému povinnosť do 10 dní od doručenia uznesenia zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 1.000,- eur a súčasne ho (vo výroku II. uvedeného uznesenia) poučil, že ak preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná (§ 253 ods. 3 CSP). Uvedené uznesenie vydal vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie, teda v zmysle § 239 ods. 1 CSP bola proti nemu prípustná sťažnosť (o čom bol žalovaný v uznesení riadne poučený). Žalovaný sťažnosť nepodal.

7. Z vyššie uvedeného je zjavné, že žalovaný mal možnosť namietat' neprimeranú výšku preddavku na trovy znaleckého dokazovania sťažnosťou proti uzneseniu z 11.04.2018, ale neurobil tak. Neprimeranú výšku preddavku namietal až v odvolacom konaní. Túto obranu preto odvolací súd považuje za účelovú. Súd prvej inštancie postupoval procesne správne (v súlade s ustanovením § 253 ods. 3 CSP), keď dôkaz navrhovaný žalovaným (znalecké dokazovanie na výšku škody) nevykonával (o čom rozhodol uznesením vyhláseným na pojednávaní 04.09.2018).

8. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že súd neposkytnutím lehoty na vypracovanie súkromného znaleckého posudku porušil jeho základné ústavné práva, odvolací súd uvádza, že v zmysle zásad rýchlosti a hospodárnosti konania sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (medzi ktoré patrí aj návrh na vykonanie dôkazu) včas (§ 153 ods. 1 CSP). Podľa § 153 ods. 2 CSP súd nemusí prihliadnuť na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. O týchto procesných právach a povinnostiach bol žalovaný poučený - poučenie mu bolo doručené spolu s platobným rozkazom dňa 25.04.2017. Žalovaný mal teda viac než rok (nie len ním uvádzané dva dovolenkové mesiace) na to, aby si dal vypracovať súkromný znalecký posudok a aby ho predložil súdu. Ak tak neurobil do pojednávania konaného dňa 04.09.2018 a až na uvedenom pojednávaní žiadal o lehotu na vypracovanie súkromného znaleckého posudku, nebol tento jeho úkon procesnej obrany uplatnený včas a súd prvej inštancie správne v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 153 ods. 2 CSP odmietol takýto postup, keďže by si vyžadoval ďalšie odročenie pojednávania.

9. K právnemu posúdeniu otázky, či sa má pri zisťovaní skutočnej výšky škody brať zreteľ na to, že vozidlo bolo opravované novými náhradnými dielmi, odvolací súd uvádza, že namontovanie nových náhradných dielov, pokiaľ majú len nahradiť pôvodné, pri dopravnej nehode poškodené diely, nemožno považovať za zhodnotenie vozidla. Za skutočnú škodu vzniknutú v dôsledku poškodenia vozidla pri dopravnej nehode je teda potrebné považovať náklady na uvedenie vozidla do pôvodného stavu (bez odpočítavania tzv.

zhodnotenia vozidla novými náhradnými dielmi). Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 24. januára 2013, na ktoré odkazoval žalovaný v odvolaní, bolo prekonané neskoršou judikatúrou a nielen Ústavný súd Českej republiky (na ktorého nález sp. zn. III. ÚS 2221/07 poukázal súd prvej inštancie), ale aj slovenské súdy už konštantne judikujú, že oprava vozidla použitím nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 48/2012 zo dňa 28.03.2013). Je možné pripustiť, že osoba zodpovedná za škodu by nemusela uhrádzať náklady na opravu v celej výške vtedy, ak by preukázala, že opravou došlo skutočne k zhodnoteniu vozidla, teda že všeobecná (trhová) cena vozidla po oprave (vozidla ako celku, nielen jednotlivých dielov) je vyššia než pred dopravnou nehodou. Takýto dôkaz však žalovaný v posudzovanej veci nepredložil (takéto dokazovanie mohlo byť súčasťou znaleckého dokazovania, ku ktorému sa odvolací súd vyjadril už vyššie).

10. Pokiaľ ide o rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 234/2007, citovaný v odvolaní žalovaného, uvedený rozsudok sa vzťahuje na situáciu, keď by oprava vozidla bola neúčelná (nehospodárna), lebo náklady na uvedenie vozidla do pôvodného stavu by boli vyššie než všeobecná (t. j. trhová) hodnota vozidla pred dopravnou nehodou (tzv. totálna škoda). To je však úplne iná skutková situácia než v tu posudzovanej veci.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny potvrdil.

12. Vzhľadom na výrok vo veci samej (ktorý odvolací súd potvrdil) považoval odvolací súd za správny aj výrok o trovách konania. Súd prvej inštancie vychádzal zo správneho skutkového zistenia, že žalobca bol vo veci samej plne úspešný a správne aplikoval ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP patrí proti neúspešnému žalovanému (odvolateľovi) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania (rovnako ako o výške trov konania pred súdom prvej inštancie) rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).